Ympäristöministeriö
Miljöministeriet
Ministry of the Environment

Päiväys
Datum

Dnro
Dnr

2.5.2018

Eduskunnan ympäristövaliokunta

Viite
Hänvisning

Asia
Ärende

Ympäristöministeriön vastine hallituksen esityksestä (14/2018 vp) valiokunnalle annetuista asiantuntijalausunnoista

Hallituksen esityksestä ovat antaneet ympäristövaliokunnalle lausunnon: valtiovarainministeriö, ympäristöministeriö, oikeusministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, Korkein hallinto-oikeus, Vaasan hallinto-oikeus, Etelä-Suomen aluehallintovirasto, Varsinais-Suomen, Pirkanmaan, Pohjois-Savon, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin ELY-keskukset, Varsinais-Suomen, Etelä-Savon ja Pohjanmaan liitot, Suomen kuntaliitto, Helsingin, Vantaan, Oulun ja Porvoon kaupungit, Elinkeinoelämän keskusliitto ry, Energiateollisuus ry, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry, Suomen luonnonsuojeluliitto ry, WWF Suomi ry, Kalatalouden keskusliitto ry, Suomen vapaa-ajankalastajien keskusjärjestö ry, professori Tapio Määttä ja emerita professori Eija Mäkinen.

Pyydettynä vastineena edellä mainittujen tahojen antamista asiantuntijalausunnoista ympäristöministeriö toteaa seuraavaa.

Ympäristöministeriö keskittyy tässä vastineessa hallituksen esitystä koskeviin ympäristöministeriön toimialan ja ministeriön toimialaa keskeisesti sivuaviin kysymyksiin.

Maakuntien ja Valtion lupa- ja valvontaviraston toimivallan jako

Eräät lausunnonantajat ovat ehdottaneet muutoksia maakuntien ja Valtion lupa- ja valvontaviraston väliseen toimivallan jakoon eräissä ympäristöministeriön tehtävissä ja erityisesti kalataloustehtävissä, jotka kuuluvat maa- ja metsätalousministeriön toimialalle.

Vastaus: Käsiteltävänä olevan hallituksen esityksen lait ja niihin sisältyvä tehtävänjako pohjautuvat hallituksen esitykseen 15/2017 vp sisältyvän maakuntalain mukaiseen tehtäväjaotteluun. Ympäristöministeriö myös viittaa hallintovaliokunnan lausuntoon HaVL 3/2018 vp, jossa on ehdotettu tehtäväksi mm. eräitä täsmennyksiä maakuntalakiehdotuksen 6 §:ssä säädettyyn maakuntien tehtäväalaan. Edellä todetun johdosta ympäristöministeriö katsoo, etteivät asiantuntijapalautteen muutosehdotukset anna aihetta toimenpiteisiin nyt käsiteltävänä olevan esityksen osalta.

Maakunnat

Oikeusharkintaisten tehtävien toimivalta

Professori Määttä on lausunnossaan arvioinut oikeusharkintaisten viranomaistehtävien hoidon järjestämistä erityisesti perustuslain 6 §:ssä turvatun yhdenvertaisuuden, 21 §:n oikeusturvavaatimusten sekä 22 §:ssä säädetyn perusoikeuksien turvaamisvelvollisuuden kannalta. Hän on käsitellyt erityisesti oikeusharkintaisen viranomaispäätöksenteon riippumattomuutta maakuntalain 79 §:n 3 momentin ja erityislakien säännösmuutosten osalta. Hän on pitänyt oikeusvarmuuden vuoksi tarpeellisena säätää asiasta hallituksen esitystä tarkemmin ja yhdenmukaisemmin useissa erityislaeissa. Myös Suomen kuntaliitto on kiinnittänyt huomiota lausunnossaan maakuntalain 79 §:n ja erityislakien väliseen suhteeseen maakunnan tehtävien järjestämisessä.

YM:n vastaus: Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Samoin perustuslain 121 §:n 4 momentin mukaan itsehallinnosta kuntia suuremmalla hallintoalueella säädetään lailla. Ensin mainitussa säännöksessä ilmaistu julkisen vallan käytön lakiperusteisuus edellyttää käytännössä, että tehtävistä ja toimivallasta säädetään lain tasolla. Jälkimmäisen säännöksen pohjalta seikoista, joista muodostuu kuntia suuremman hallintoalueen itsehallinto, on säädettävä lain tasolla.

Maakunnille tulee kuulumaan sekä oikeusharkintaisia viranomaistehtäviä että tarkoitusharkintaan perustuvia tehtäviä myös ympäristöasioissa sekä vesi- ja kalataloustehtävissä. Oikeusharkintaisten viranomaistehtävien hoito on järjestettävä riippumattomasti ja eri maakunnissa mahdollisimman yhdenmukaisin käytännöin. On tärkeää, että kyseiset viranomaiset, niiden tehtävät ja toimivalta ilmenevät selkeästi laista, jotta oikeusharkintaiset viranomaistehtävät eivät sekoitu tarkoituksenmukaisuusharkintaan pohjautuviin tehtäviin. Tärkeää on myös arvioida, millä edellytyksillä itsehallinnollinen maakunta voi toimia yleisen edun valvonnan tehtävissä toisen itsehallinnollisen maakunnan alueella.

Lähtökohtana ympäristöministeriön toimialan lainmuutosten valmistelussa on ollut, että maakunnille siirtyvät ympäristötehtävät säädettäisiin lain tasolla pääosin maakunnan tehtäväksi sen sijaan, että laissa säädettäisiin täsmällisesti siitä, hoitaako tehtävän toimielin vai viranhaltija. Tätä kautta kussakin maakunnassa voitaisiin muodostaa sille toimivin valmistelu- ja päätöksentekojärjestelmä.

Myös ympäristötehtävissä maakunnan sisäinen toimivallan jako perustuisi maakuntalain 79 §:ään, jonka 1 momentin mukaan maakuntavaltuusto voi hallintosäännössä siirtää toimivaltaansa maakunnan muille toimielimille, luottamushenkilöille ja viranhaltijoille. Pykälän 3 momentin mukaisesti maakunnan tulisi hallintosäännössään antaa toimivaltansa käyttäminen viranhaltijalle muun muassa 1 kohdan mukaan laissa tai asetuksessa säädetyissä lupa-, ilmoitus-, valvonta- tai toimitusmenettelyä koskevissa asioissa. Merkittävä osa maakunnille valtionviranomaisilta siirtyvistä ympäristötehtävistä on luonteeltaan oikeusharkintaisia. Muut maakunnalle kuuluvat oikeusharkintaiset tehtävät maakuntavaltuusto voisi hallintosäännössä määrätä toimielimen tai viranhaltijan vastuulle.

Hallituksen esitykseen 15/2017 vp kuuluvaan maakuntalakiin ei sisältynyt säännöstä otto-oikeudesta. Hallintovaliokunta on lausunnossaan (HaVL 3/2018 vp) ehdottanut otto-oikeutta koskevan säännöksen lisäämistä maakuntalakiin. Ympäristöministeriö katsoo, että lisäys olisi merkittävä ja lisäyksen vaikutusta maakuntalain 79 §:än ja toisaalta käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen sisältyviin lainmuutoksiin tulee tarkastella huolella ja tarvittaessa täsmentää myös käsiteltävänä olevan hallituksen esityksen säädösehdotuksia, jotka koskevat maakunnalle siirrettävien tehtävien organisointia.

Maakuntien yhteistoiminta

Professori Määttä on käsitellyt lausunnossaan maakuntien yhteistyön järjestämistä eräissä ympäristöministeriön ja maa- ja metsätalousministeriön tehtävissä.

YM:n vastaus: Maakuntien tehtävien järjestäminen samoin kuin maakuntien välinen yhteistoiminta pohjautuisi perustuslain 121 §:n 4 momenttiin. Eräiden ympäristötehtävien hoito edellyttäisi käytännössä maakuntien välistä yhteistyötä. Vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisten vesienhoitosuunnitelmien ja merenhoitosuunnitelman valmistelu tapahtuisi jatkossa maakuntien yhteistyönä ELY-keskusten sijaan. Laissa sää-

dettäisiin suunnitteluprosesseihin sisältyvistä osatehtävistä, jotka maakuntien olisi toteutettava yhteistyössä vesienhoitoalueilla tai merenhoidon osalta valtakunnallisesti. Kyseisten tehtävien hoitoon kohdistuu korostettu yhdenmukaisuusvaatimus, joten maakuntien olisi toteutettava ne myös valtakunnallisesti vertailukelpoisella ja yhdenmukaisella tavalla. Näissä tehtävissä yhteistyö voitaisiin järjestää maakuntalain 8 luvussa tarkoitetuilla tavoilla yhteistyömuodoilla, joita ovat maakuntien yhteinen toimielin tai yhteinen virka taikka sopimus viranomaistehtävien hoitamisesta. Lisäksi vesienhoidon ja merenhoidon järjestämislaki edellyttäisi, että maakuntien on yleisesti sovitettava yhteen vesienhoidon sisältö ja aikataulu vesienhoitoalueiden sisällä ja niiden välillä. Vastaava yhteensovittamisen tarve on merenhoidon tehtäviä hoitavilla maakunnilla. Lisäksi laissa säädettäisiin niistä keinoista, joilla voitaisiin tarvittaessa varmistua EU:n direktiiveihin perustuvien velvoitteiden riittävästä ja oikea-aikaisesta toimeenpanosta. Maakuntalaissa säädettäisiin tarvittavista välineistä yhteistyön toteuttamiseksi, joten ympäristöministeriö ei näe tarkoituksenmukaiseksi säätää erillislaeilla yhteistyön muodoista. Ympäristöministeriö luottaa siihen, että maakunnat pystyvät sopimaan keskenään tarvittavasta yhteistyöstä.

Edellä todettujen seikkojen johdosta ympäristöministeriö katsoo, etteivät asiantuntijapalautteessa tehdyt muutosehdotukset anna aihetta toimenpiteisiin nyt käsiteltävänä olevan esityksen osalta.

Valtion lupa- ja valvontavirasto

Professori Määttä katsoo, että erilaisten yleisten etujen lainmukaisuuden huomioonottamisen varmistamiseksi Valtion lupa- ja valvontavirastosta annettavassa laissa säädettäisiin tarkemmin menettelyistä kuten viraston sisäisestä lausuntomenettelystä, eikä asiaa jätettäisi viraston tai toimialan työjärjestyksessä määrättäväksi. Yleisen edun valvonnan merkitystä viraston tehtävänä korostettiin eräissä lausunnoissa ja sen lisäämistä lain 1 §:än ehdotettiin. Myös ympäristöasioiden ratkaisukokoonpanosta on toivottu tarkempia säännöksiä lain tasolle mm. Pirkanmaan ELY-keskuksen lausunnossa.

YM:n vastaus: Ympäristöministeriö korostaa, että Valtion lupa- ja valvontaviraston ympäristötehtävistä säädettäisiin erityislainsäädännössä ja toisaalta virastosta annettavalla lailla säädettäisiin viraston toimivallasta, perusorganisaatiosta sekä ohjaus-ja johtamisjärjestelmistä. Valtion lupa- ja valvontavirastosta annettavan lain säännöksissä annettaisiin virastolle valtuudet määrätä viraston ja toimialan työjärjestyksillä viraston sisäisestä organisoinnista.

Uudella virastolla tulee olemaan keskeinen rooli hallintoasioiden oikeusturvan takaamisessa ja yleisen edun valvonnassa kaikilla sen toimialoilla. Asiaa voisi selventää, jos Valtion lupa- ja valvontavirastosta annettavan lain 1 §:ään lisättäisiin yleisluonteinen maininta yleisen edun valvonnasta.

Eräät lainsäädännön muutokset

Maankäyttö- ja rakennuslaki

Laillisuusvalvonta

Kuntien ja maakuntien alueidenkäytön valvontaan on kiinnittänyt lausunnossaan huomiota emerita professori Eija Mäkinen. Hän ehdottaa alueidenkäytön valvontaa Valtion lupa- ja valvontaviraston tehtäväksi tai ympäristöministeriön hoidettavaksi. Alueidenkäytön valtion valvonnan poistumisesta kantavat huolta lausunnoissaan myös eräät ELY-keskukset, Vantaan kaupunki, Varsinais-Suomen liitto ja Suomen luonnonsuojeluliitto.

YM:n vastaus: Ympäristöministeriö ei kannata alueidenkäytön valvontatehtävän säätämistä Valtion lupa- ja valvontavirastolle tai ympäristöministeriölle. Ympäristöministeriö pitää hallituksen esityksen mukaista toimivallanjakoa maakuntien ja Valtion lupa- ja valvontaviraston välillä ympäristöministeriön toimialan asioissa selkeänä ja tarkoituksenmukaisena.

Alueidenkäytön valvontatehtävä ei myöskään sovellu ministeriötasolla hoidettavaksi ottaen huomioon valvonnan tapausluonteisuus.

Ympäristöministeriö korostaa, että edelleenkin säilyy sektoriperusteinen valvonta, koska eri viranomaisilla on edelleen muista laeista johtuvia valvontatehtäviä, jotka ulottuvat myös kaavoitukseen ja alueidenkäyttöön. Kaavapäätösten laatua ja lainmukaisuutta voidaan myös edistää koulutuksen keinoin. Ympäristöministeriö seuraa maankäyttö- ja rakennuslain muutosten toimeenpanon vaikutuksia. Ympäristöministeriö on asettanut 25.4.2018 maankäyttö- ja rakennuslain uudistamista valmistelevan hankkeen, jossa tullaan käsittelemään myös viranomaisten tehtäviä.

Edellä todettujen seikkojen johdosta ympäristöministeriö katsoo, etteivät asiantuntijapalautteessa tehdyt muutosehdotukset anna aihetta toimenpiteisiin nyt käsiteltävänä olevan esityksen osalta.

Maakuntakaavoitus ja kunnallinen itsehallinto

Suomen kuntaliitto ja Helsingin ja Vantaan kaupungit ovat käsitelleet lausunnoissaan maakuntakaavoituksen suhdetta kunnalliseen itsehallintoon.

YM:n vastaus: Lakiehdotuksissa korostuu kuntien ja maakunnan yhteistyö maakuntakaavoituksessa. Maankäyttö- ja rakennuslain muutoksilla turvataan jatkosakin kuntien oikeus päättää alueidensa kaavoituksesta perustuslain 121 §:n 1 momentin edellyttämällä tavalla.

Edellä todettujen seikkojen johdosta ympäristöministeriö katsoo, etteivät asiantuntijapalautteessa tehdyt muutosehdotukset anna aihetta toimenpiteisiin nyt käsiteltävänä olevan esityksen osalta.

Vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaiset pohjavesialueiden määritys- ja luokittelutehtävät

Professori Määttä katsoo lausunnossaan, että vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain 10 a ja 10 b §:n mukainen pohjavesialueiden määrittely ja luokittelu olisi tullut osoittaa Valtion lupa- ja valvontaviraston tehtäväksi. Professori Määtän näkemys on, että pohjavesialueiden luokittelulla on merkittäviä vaikutuksia kansalaisten ja toiminnanharjoittajien oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jonka vuoksi tehtävään liittyy korostettu yhdenvertaisuusvaatimus ja odotus valtakunnallisesti yhdenmukaisesta tulkintalinjasta. Myös Oulun kaupunki on esittänyt pohjavesitehtävien sijoittamista Valtion lupa- ja valvontavirastoon.

YM:n vastaus: Ehdotetun maakuntalain mukaiseen maakuntien tehtäväalaan kuuluisivat vesienhoidon tehtävät, joihin myös em. pohjavesitehtävät kuuluvat. Pohjavesialueiden määrittely ja luokitus perustuvat hydrogeologiseen tietoon, eikä kyse ole oikeusharkintaa tai poliittista harkintaa koskevasta päätöksenteosta. Kyseessä on luonnontieteellisen tiedon merkitseminen ympäristönsuojelun tietojärjestämään. Asiassa ei tehdä hallintopäätöstä. Pohjavesialueen määrittäminen ja luokituksen valmistelu tehdään puhtaasti asiantuntijatehtävänä. Tämä asiantuntemus siirtyy aluehallintouudistuksen myötä ELY-keskuksista maakunnille.

Pohjavesialueiden määrittely ja luokitus eivät luo kansalaisille tai toiminnanharjoittajille oikeuksia tai velvollisuuksia, vaan pohjavesien käyttöön ja suojeluun liittyvät velvollisuudet määräytyvät aineellisen lainsäädännön kautta. Valtion lupa- ja valvontavirastolle siirtyvät pohjavesien suojeluun liittyvät tehtävät, kuten pohjavesien pilaamiskiellon yleinen valvonta sekä ympäristönsuojelulain ja vesilain mukainen luvitus ja lupien valvonta. Valtion lupa- ja valvontavirastolle siirtyisivät myös maa-aineslain yleinen valvonta sekä luonnonsuojelutehtävät, joihin liittyvää asiantuntemusta on tarpeen hyödyntää pohjavesialueiden luokituksessa. Vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain 10 d §:ssä ehdotetun mukaisesti maakunnan olisi pyydettävä pohjavesialueiden määrittämisestä ja luokituksesta lausunto Valtion lupa- ja valvontavirastolta. Valtion lupa- ja valvontavirasto voisi lausunnoissaan tarvittaessa tuoda esiin pohjavesien suojeluun taikka soveltamiskäytännön johdonmukaisuuteen ja yhdenmukaisuuteen liittyviä seikkoja.

Edellä todettujen seikkojen johdosta ympäristöministeriö katsoo, etteivät asiantuntijapalautteessa tehdyt muutosehdotukset anna aihetta toimenpiteisiin nyt käsiteltävänä olevan esityksen osalta.

Vesilaki ja kalataloustehtävät

Kalatalouden keskusliitto, Varsinais-Suomen, Pohjois-Savon ja Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset katsovat lausunnossaan, että ehdotetut säännökset eivät turvaa riittävällä tavalla kalatalousedun huomioon ottamista maakunnassa. Vesitaloustaloustehtävien ja kalataloustehtävien välillä saattaa olla intressiristiriitoja, mutta hallituksen esityksessä nämä tehtävät osoitettaisiin maakunnalle ilman että tehtävien järjestämisestä maakunnassa ja näiden tehtävien keskinäisestä suhteesta säädettäisiin yksiselitteisesti. Kalatalousviranomaisen itsenäisyys tulisi varmistaa eriyttämällä kalatalousasioiden hoitoon liittyvät tehtävät omaksi itsenäiseksi tehtäväkokonaisuudekseen lain tasolla.

YM:n vastaus: Ehdotetun maakuntalain mukaan maakunta määräisi hallintosäännöllä myös lausunnoissa tarkoitettujen kalatalouden ja vesitalouden viranomaistehtävien järjestämisestä. Kalatalousviranomaisen tehtävät ovat luonteeltaan asiantuntijatehtäviä. Kalastuslaissa esitetään säädettäväksi, että maakuntavaltuuston olisi annettava kalatalousviranomaisen toimivallan käyttö hallintosäännöllä maakunnan viranhaltijalle. Tämä merkitsee käytännössä sitä, että vesilakiin perustuvat kalataloustehtävät on samoin perustein osoitettava maakunnan viranhaltijalle.

Maakunnan toimiessaan viranomaisena vesitalousasioissa ja kalatalousasioissa vesilain mukaisissa menettelyissä se käyttää itsenäistä puhevaltaa ja valvoo niissä yleistä etua, kuten nykyään valvontaviranomaisena toimiva ELY-keskus toimii. Maakunnan viranomaistoiminnan puolueettomuutta ja sen päätöksenteon julkisuutta säänneltäisiin hallintolaissa ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa.

Edellä todettujen seikkojen johdosta ympäristöministeriö katsoo, etteivät asiantuntijapalautteessa tehdyt muutosehdotukset anna aihetta toimenpiteisiin nyt käsiteltävänä olevan esityksen osalta.

Yleisen edun valvonta Valtion lupa- ja valvontaviraston päätösten osalta

Yleisen edun valvontaan Valtion lupa- ja valvontavirastossa esitetään kommentteja lukuisissa lausunnoissa. Yleisen edun valvonnan erillistä yksikköä tai asiamiesjärjestelmää ovat pitäneet tarpeellisina tai jopa välttämättömänä korkein hallinto-oikeus, Vaasan hallinto-oikeus, Suomen luonnonsuojeluliitto, WWF Suomi, Suomen vapaa-ajankalastajien keskusjärjestö ja emerita professori Eija Mäkinen. Mäkinen on esittänyt vaihtoehtoisesti tehtävää ympäristöministeriön vastuulle.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto suhtautuu lausunnossaan kriittisesti yleisen edun näkemysten kirjaamiseen viraston sisäisessä toiminnassa. Elinkeinoelämän keskusliitto ei kannata Valtion lupa- ja valvontaviraston ympäristötoimialan sisäisiä lausuntomenettelyjä. Pirkanmaan, Pohjois- Karjalan ja Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskusten mukaan viraston sisäisestä lausuntomenettelystä tulisi säätää tarkemmin.

YM:n vastaus: Lausunnoissa ei ole ilmennyt oikeudellisia seikkoja, jotka muodostaisivat esteen yleisen edun valvonnan toteuttamiselle hallituksen esityksessä ehdotetulla tavalla. Eräissä lausunnoissa käsiteltyjä konkreettisia asioita voidaan ottaa huomioon Valtion lupa- ja valvontaviraston työjärjestyksen ja toimintatapojen käytännön valmistelussa.

Ohessa liitteenä on kuvaus yleisen edun huomioon ottamisesta Valtion lupa- ja valvontaviraston käytännön toiminnassa.

Edellä todettujen seikkojen johdosta ympäristöministeriö katsoo, etteivät asiantuntijapalautteessa tehdyt muutosehdotukset anna aihetta toimenpiteisiin nyt käsiteltävänä olevan esityksen osalta.

Eräät valitusoikeudet

Ympäristövaliokunta on lisäksi pyytänyt tietoa eräistä valitusoikeuksista:

Valtion lupa- ja valvontaviraston valitusoikeus

Valtion lupa- ja valvontavirasto voisi valittaa muiden viranomaisten päätöksistä kuten kaivoslain mukaisesti TUKES:in kaivosluvista ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen myöntämistä ympäristöluvista sekä vesilain nojalla kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen ojitustoimituksessa antamista ratkaisuista.

Valtion lupa- ja valvontavirasto voisi valittaa maakunnan kuten muidenkin viranomaisten päätöksistä luonnonsuojelulain valvontaviranomaisena lain 63 §:n perusteella, jos päätös olisi luonnonsuojelulain vastainen. Säännös turvaa erityisesti EU:n luonnonsuojelulainsäädännön velvoitteiden noudattamisen.

Maankäyttö- ja rakennuslain 191 §:n mukaan viranomaisella on toimialaansa kuuluvissa asioissa oikeus valittaa kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä. Edelleen maankäyttö- ja rakennuslain 193 §:n mukaan viranomaisella on toimialaansa kuuluvissa asioissa valitusoikeus poikkeamispäätöksestä sekä suunnittelutarveratkaisusta. Valtion lupa- ja valvontavirastolla olisi siten toimialaansa kuuluvissa asioissa valitusoikeus näistä päätöksistä. Lisäksi maankäyttö- ja rakennuslain 192 §:n mukaan Valtion lupa- ja valvontavirastolla olisi valitusoikeus rakennuksen purkamista koskevasta päätöksestä, jos rakennus on valtakunnallisesta tai maakunnallisesti merkittävä.

Maakunnan valitusoikeus

Ympäristönsuojelulain 191 §:n ja vesilain 15 luvun 2 §:n mukaan muutosta Valtion lupa- ja valvontaviraston päätökseen voi hakea toiminnan sijaintikunta ja sijaintikunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Vastaava velvollisuus ja oikeus olisi myös toiminnan vaikutusalueen kunnalla ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella, jos toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät sen alueella. Ympäristönsuojelulain 191 §:n mukaan valitusoikeus on myös asiassa yleistä etua valvovalla viranomaisella ja vesilain 15 luvun 2 §:n mukaan vesilain 11 luvun 9 §:ssä tarkoitetulla yleistä etua valvovalla viranomaisella. Mainittujen pykälien perusteella esimerkiksi maakunnalla voisi olla valitusoikeus vesilain ja ympäristönsuojelulain mukaisesta päätöksestä niissä tilanteissa, kun se hoitaa sille laissa säädettyjä yleisen edun valvonnan tehtäviä. Tällöin kyseeseen saattaisi tulla muutoksenhaku esimerkiksi kalastuslain mukaisten kalataloustehtävien, tulvariskeistä annetun lain mukaisten tulvasuojelutehtävien tai vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisten tehtävien perusteella.